

Nu-mi mai cer scuze!

Ieri am făcut un lucru bun: m-am dus la consiliul asociației sportive Adesgo și mi-am cerut scuze...

— Tovarăși!... am început. *Eu sînt persoana care în urmă cu doi ani v-a făcut cu ou și cu oțet în „Sportul". Vă mai aduceți aminte?*

— Cum să nu! Dar de ce nu luați loc?

— Nu merit! V-am criticat pe degeaba.

— Ei, mai greșește omul... Fumați?

— Mulțumesc... În fond, ce făcuseți dumneavoastră?

— Priviți, încă o echipă masculină de handbal! Cine poate să ne acuze că nu avem activitate sportivă?
— Ca și acum doi ani, fetele din întreprindere!

Desen de Neagu Rădulescu

— Chiar, ce făcusem noi?

— Nimic...

— Cum nimic? Înființasem o echipă de fotbal într-o asociație sportivă în care 90 la sută din membrii UCFS erau femei.

— Ei și?

— Cum „ei și"?

— Păi, scrie undeva că o asociație nu are voie să aibă echipă de fotbal?

— Nu scrie.

— Vedeți? Aici am greșit eu. Fiindcă mi-am spus: cum naiba e posibil ca într-o fabrică cu peste 1 000 de femei să nu existe decît o singură echipă, și aceea de fotbal? Și ca un Don Quichote înflăcărat, care vine în apărarea dulcineelor, m-am apucat să trîntesc foiletonul respectiv. Ba mai și vă ironizam în unele locuri. Spuneam, de pildă, că e meritul consiliului asociației sportive, care a reușit să formeze o echipă de... fotbal într-o asemenea unitate cu specific feminin". *Ei, dacă omul nu s-ar grăbi!... Ce, nu puteam să prevăd că în următoarele luni se vor înființa și alte echipe?...*

— De handbal, spre exemplu. Știți, am mai înființat de atunci una...

— Vedeți?

— E în campionatul raional!

— Foarte frumos.

— Merge bine.

— Bravo!

— Cea de fotbal a trecut acum în „oraș".

— Băieți buni, îi cunosc eu.

— Să-i vedeți însă, pe cei de la... handbal!

— Pe cineee?

— Pe băieții din echipa de handbal...

V. TOFAN

BASCHET

Mai multă atenție muncii de perspectivă

Ședința de analiză a activității Federației romîne de baschet pe anul 1963 a scos în evidență o serie de probleme importante ale acestui joc sportiv, asupra cărora s-au concentrat discuțiile participanților (membri ai federației, antrenori, arbitri, membri ai birourilor secțiilor de baschet, jucători fruntași ș.a.).

Discuții ample au stîrnit rezultatele obținute în diferite competiții internaționale atît de echipele noastre reprezentative, cît și de echipele de club și de asociații sportive. Reprezentativa masculină s-a clasat pe locul XI la campionatul european de la Wroclaw și pe locul IV la Jocurile Balcanice de la Atena, locuri care sînt total necorespunzătoare față de condițiile optime de pregătire asigurate, ca și față de posibilitățile reale existente pentru rezultate mai bune. Campioana R. P. Romîne, Steaua, a fost eliminată din primul tur al C.C.E. de către Honved Budapesta și a avut o comportare slabă la campionatul armatelor prietene de la Pekin, iar Dinamo nu a strălucit la „Dinamoviada" desfășurată la Pardubice. Fetele au realizat unele rezultate mulțumitoare (întîlnirile — în deplasare — cu R. P. Polonă, turneul de la Constanța, meciul cu selecționata R.S.F.S. Ruse), dar nu s-au ridicat la valoarea atinsă în 1962, cînd au ocupat locul IV la campionatul european de la Mulhouse.

De fiecare dată, antrenorii (V. Popescu la reprezentativa masculină, Gh. Roșu și S. Ferencz la cea feminină, C. Herold la Steaua și Dan Niculescu la Dinamo) au motivat rezultatele slabe prin lipsa unor pivoți corespunzători ca înălțime și valoare, ceea ce este un fapt real. Motivările au fost însoțite de discuții și de propuneri, care au venit și din partea multor altor antrenori și activiști în domeniul baschetului.

Dar — și trebuie să precizăm că acest lucru este specific baschetului — discuții și propuneri au fost multe și s-a realizat... prea puțin. Ce au făcut concret antrenorii, ca și ceilalți factori de răspundere din baschetul romînesc, pentru a soluționa problema pivoților și a jucătorilor înalți în raport cu necesitățile acute ale acestui joc sportiv?

Un răspuns elocvent ni-l dă o analiză a loturilor echipelor participante la campionatele republicane, în care evoluează cei mai buni jucători din întreaga țară. Aruncînd o privire asupra meciurilor desfășurate în campionatele 1962—1963 și 1963—1964 constatăm că echipele sînt alcătuite în majoritate din jucători experimentați, care fac parte din aceste formații de ani de zile, dar ale căror perspective pe plan internațional sînt ca și inexistente. Un exemplu concludent ni l-a oferit partida dintre Rapid București (antrenor Al. Popescu) și Știința București (antrenor L. Vasilescu), în care au jucat H. Tursugian, I. Dinescu, L. Niculescu, C. Caragheorghe, M. Răducanu ș.a., baschetbaliști de la care nu se mai așteaptă mare lucru. Edificator este și modul în care sînt folosiți jucătorii de la Steaua. Deși s-a atras atenția de ani de zile că se impune întinerirea primei formații, antrenorul C. Herold a continuat să se bazeze numai pe baschetbaliștii experimentați (Fodor, Niculescu, Folbert, Nedef), ignorînd necesitatea promovării elementelor noi, tinere. A trebuit să treacă ani de zile pentru ca Valeriu Gheorghe să fie folosit în prima formație; în schimb, Dicai, un real talent, și Dimancea, ocupă un loc sigur pe... banca rezervelor!... O situație asemănătoare întîlnim și în rîndul echipelor feminine, unde numărul jucătoarelor tinere, dotate cu o talie corespunzătoare și avînd o pregătire fizică și tehnică satisfăcătoare, este neînsemnat.

Cum s-a ajuns la această stare de lucruri, care influențează direct posibilitățile de alcătuire a loturilor republicane și de pregătire a acestora la un înalt nivel? Analiza cîtorva aspecte va dezvălui unele cauze și va arăta, totodată, ce trebuie făcut pentru ca baschetul romînesc să iasă din situația în care se află actualmente.

1. Dorind să obțină rezultate imediate, antrenorii au lăsat pe planul al doilea munca de perspectivă. Ei au preferat să utilizeze baschetbaliști experimentați, avînd o anumită valoare pe plan intern, dar lipsiți de orizont pentru reprezentativele țării. **Lucrul cu elementele noi, tinere, avînd talie corespunzătoare jocului modern. nu a constituit o preocupare de căpetenie a antrenorilor** și, în consecință, **formațiile de bază ale echipelor fruntașe au rămas aproape neschimbate.**

2. Unii jucători tineri, promovați în lotul republican (Kiss, V. Gheorghe, Giurgiu, Visner), **au considerat în mod nejustificat că o dată cu selecționarea lor li s-a confirmat valoarea și că de acum înainte se pot culca pe laurii victoriei.** De fapt, ei au fost promovați ca baschetbaliști de perspectivă și tocmai acest lucru trebuia să-i determine să muncească mai mult pentru a atinge o valoare internațională, pentru a deveni cu adevărat utili echipei reprezentative. Dar, în loc să se pregătească cu conștiinciozitate, să ia exemplul celor mai buni, care folosesc ore întregi pentru antrenamente voluntare, tinerii promovați în lot au rămas „jucători de schimb", speranțe nerealizate.

3. Colegiul central al antrenorilor a dat prețioase indicații teoretice pentru buna desfășurare a procesului de instruire și antrenament. **Teoretic totul s-a petrecut bine, dar practic... membrii colegiului nu au controlat decît rareori modul cum sînt respectate indicațiile, cum se desfășoară antrenamentele.** Prea puțini membri ai colegiului central s-au deplasat la antrenamentele echipelor, în special la cele din provincie, pentru a vedea la fața locului cum sînt îndeplinite sarcinile, pentru a controla și îndruma munca antrenorilor. Și antrenorii au nevoie de un ajutor concret. Il dovedește faptul că mai asistăm la întîlniri în care evoluează jucători cu tehnică rudimentară, lipsiți de o pregătire fizică corespunzătoare, sau în care sînt ignorate cele mai elementare principii de tactică. Munca de instruire în secțiile de baschet are încă lipsuri serioase și un sprijin eficient din partea colegiului central poate și trebuie să contribuie la lichidarea lor. Oare trebuie așteptat mult ca să-și exercite această atribuție importantă?

4. Comisiile regionale, raionale și orășenești, secțiile de baschet ale cluburilor și asociațiilor sportive nu și-au dat întregul aport pentru ca în activitatea baschetbalistică să fie atrași cît mai mulți tineri. Intre aceste organe nu a existat o colaborare permanentă, după cum nu este nici o legătură strînsă între ele și școlile sportive de elevi, din care să fie selecționate elementele cele mai dotate. Greșită a fost orientarea și în privința activității competiționale, care s-a limitat la organizarea etapelor campionatelor republicane și de calificare. Comisiile regionale, raionale și orășenești nu au inițiat și alte competiții care să angreneze într-o activitate organizată și continuă cît mai mulți jucători. Intre campionatul 1962—1963 și cel din 1963—1964 a existat o întrerupere mult prea lungă — și dăunătoare instruirii — în care echipele fruntașe au susținut doar cîteva meciuri amicale.

5. Vinovată de acest impas al baschetului de performanță se face bineînțeles și federația care nu a manifestat exigență față de modul cum birourile secțiilor, antrenorii și jucătorii respectă și îndeplinesc sarcinile trasate. F. R. Baschet nu a exercitat un control sistematic în această privință. Forul de specialitate de pildă — a dat deseori indicații asupra modului în care trebuie alcătuite loturile, prevăzînd în regulamentele campionatelor republicane din ultimii ani medii de vîrstă și de înălțime pentru jucători și jucătoare. Prevederile regulamentare nu au fost însă respectate și totuși (de ce?...) federația nu a luat măsuri împotriva celor vinovați. Invocînd diferite pretexte, echipele au folosit aceleași loturi, iar F. R. Baschet, mergînd pe linia celei mai ușoare rezistențe, a acceptat scuzele astfel că situația s-a permanentizat.

Pe de altă parte, F. R. Baschet nu a alcătuit un program competițional care să asigure o activitate organizată a echipelor pe o perioadă mai îndelungată. Intre sfîrșitul campionatelor republicane 1962—1963 și începutul campionatelor ediția 1963—1964 a existat o pauză mult prea mare (din primăvară pînă în iarnă), în care jucătorii echipelor fruntașe nu au participat decît la două-trei competiții ocazionale, de scurtă durată. In plus, F. R. Baschet nici nu a controlat în suficientă măsură modul în care se pregătesc echipele, deși se știa că în unele orașe (Timișoara, Cluj, Craiova, Iași, Constanța etc.) odată cu activitatea competițională încetează și antrenamentele organizate.

Desigur, mai sînt și alte cauze care au determinat rămînerea în urmă a baschetului de performanță din țara noastră și care au fost dezbătute la ședința de analiză a activității F. R. Baschet. Pentru ca lucrurile să se îndrepte, pentru ca baschetul să iasă din impasul în care se află și să realizeze saltul așteptat cam de multă vreme, nu sînt suficiente însă doar discuții, ci și fapte. Sugestii, soluții și îndrumări au dat mulți antrenori, activiști și jucători fruntași. Acum sînt necesare, însă, în primul rînd fapte, muncă intensă și în special o muncă de perspectivă. Cele discutate în cadrul ședinței de analiză, multiplele probleme dezbătute de participanți trebuie să stea la baza activității viitoare a celor ce doresc ca baschetul romînesc să progreseze, să ajungă la valoarea corespunzătoare condițiilor create. Antrenorii, jucătorii, arbitrii, membrii comisiilor regionale, raionale și orășenești, ai birourilor secțiilor cluburilor și ale asociațiilor sportive, membrii biroului federal și ai colegiilor și comisiilor federației, trebuie să-și unească forțele pentru **a munci cu toată dragostea, cu tot elanul în vederea permanentei ridicări calitative a baschetului din țara noastră.**

ACTIVITATEA LA ZI

DINAMO — C.S.M. CLUJ (F) 3—0 (8, 4, 9)

Intîlnirea feminină *Dinamo—C.S.M. Cluj*, din cadrul etapei a II-a a „Cupei R.P.R.", a avut loc marți (în loc de miercuri) în sala Dinamo. Meciul s-a încheiat cu victoria categorică a formației bucureștene: 3—0 (8, 4, 9). Deși au aliniat o formație fără jucătoarele din lotul olimpic, gazdele au cîștigat destul de ușor, datorită jocului bun al tinerelor *Lucia Vanea* și *Rodica Hălmăgeanu*, precum și al *Alexandrinei Constantinescu*, dar și ca urmare a replicei slabe a adversarelor. Clujencele, ca și duminică, au jucat slab. Ne așteptam la mai mult, mai ales din partea jucătoarei Domnica Costic.

DINAMO SUCEAVA — INAINTE TIMIȘOARA 3—2 (8—15, 20—18, 15—11, 14—16, 15—13)

Intr-o restanță din cadrul seriei a II a (masculin) Dinamo Suceava a întrecut după o partidă de mare luptă și de un bun nivel tehnic, formația timișoreană Inainte. Dinamo a cîștigat datorită unei mai bune pregătiri fizice și unei voințe de a învinge, demnă de subliniat. (C. ALEXA — *coresp.*)

TRICOTAJUL ROȘU A CIȘTIGAT „CUPA ORAȘULUI BUCUREȘTI" LA FETE

La sfîrșitul săptămînii trecute formațiile feminine Tricotajul roșu și Confecția s-au întîlnit în cel de-al doilea meci pentru desemnarea cîștigătoarei *„Cupei orașului București"*, la fete. Și de data aceasta victoria a revenit voleibalistelor de la *Tricotajul roșu*, cu scorul de 3—0 (13, 11, 12), după un joc atractiv. Tricotajul roșu a cucerit astfel cupa.

In turneul masculin s-au întîlnit echipele Semănătoarea și Confecția. După un joc bun, au cîștigat sportivii de la Semănătoarea cu scorul de 3—0 (13, 11, 5). (N. TOKACEK — *coresp.*)

Sîmbătă, 22 februarie, de la ora 16,30, va avea loc în sala Dinamo întîlnirea dintre echipele masculine *Semănătoarea* și *Aurora*. După acest meci va fi cunoscută echipa cîștigătoare a *„Cupei orașului București"*.

Buletinul campionatelor

● Partidele feminine din București, din etapa de duminică, 23 februarie, a campionatului republican (seria I și seria a II) au fost programate în sala Floreasca, de la ora 8. Din program se desprinde meciul *Știința—Unirea*, deosebit de important pentru partea superioară a clasamentului (seria I).

● *Sîmbătă 22 februarie se desfășoară la Cluj meciul masculin restant dintre Politehnica din localitate și Steaua.*

● In partida *Voința Oradea—Crișul Oradea* (33—29) disputată în ultima etapă s-a înregistrat recordul... celor mai puține puncte (62) înscrise într-un meci, în actualul campionat. Celălalt record, al celor mai multe puncte într-un singur joc, continuă să fie deținut de partida *Rapid—Crișul Oradea* (104—50).

● *In numărul nostru trecut am ilustrat, cu o serie de exemple pozitive, preocuparea jucătorilor noștri fruntași pentru îmbunătățirea preciziei aruncărilor libere. Astăzi prezentăm exemple de baschetbaliști care mai lasă de dorit din acest punct de vedere:* I. Dinescu — *32 aruncări libere — 18 realizate*, K. Zereleș *40—16*, V. Tasciuc *80—48*, Gh. Dragoș *60—32*, R. Țedula *78—36*, N. Birsan *28—15*, C. Ioneci *16—7*.

POEZIA SPORTULUI

(Urmare din pag. 1)

cesiunilor și stîrnea aplauzele spectatorilor cînd, interpretînd rolul Nausicăi, arunca mingea cu gesturi grațioase.

Un actor nu este un artist desăvîrșit dacă paralel cu studiul literar și dramatic nu-și cultivă armonia și vigoarea corpului. Meșteșugul actoricesc cere, pe lîngă inteligență și memorie, soliditatea, amploarea plămînilor, forța care se cucerește prin mișcări ritmice în aer liber.

Am recomandat totdeauna artiștilor noștri dramatici să danseze cît mai mult, să facă scrimă, jocuri sub cerul senin, în aerul proaspăt, tot ce le poate întări și mlădia organismul, tot ce-i poate face zvelți, înaripați. Mișcările lor trebuie să fie libere, spontane, atitudinile plastice, grațioase.

Și toate acestea se cuceresc numai prin sport. Un actor greoi cu respirația scurtă, cu mișcările neîndemînatice, oricît talent și inteligență ar avea nu va putea realiza cu un deplin succes tot ce-i dictează această inteligență și acest talent, tot ceea ce-i impune personajul interpretat

Încă din școală, din anii de ucenicie, ei sînt datori să practice sportul, așa precum în fiecare zi trebuie să vocalizeze, să pronunțe cu preciziune și sonoritate cea mai surdă consonantă, într-un cuvînt să-și îngrijească, pînă la adînci bătrîneți, dicțiunea. Și, o dată cu ea, verva musculaturii, suplețea mișcărilor.

Marii actori pe care i-am cunoscut practicau exercițiile de silabisire chiar după ce terminau de jucat un rol greu. Ei făceau gimnastică dimineața. Făceau gimnastică înainte de a se culca. Răsuflarea le era ușoară, după cum ușor le era somnul.

Cultivarea corpului mergea paralel cu lecturile, cu studierea textului, efortul fizic paralel cu jocul inteligenței. Această armonie reprezintă hrana cotidiană a făpturii omenești, flacăra care întreține vigoarea spiritului și a corpului. Un organism care nu practică în fiecare zi aceste exerciții fundamentale devine leneș, greoi, obosește repede, refuză orice efort. Cu vremea, actorul decade, lumea nu-l mai prețuiește și oricît temperament, cultură și sensibilitate ar avea, le irosește prin moleșeala membrelor, moleșeală căreia foarte curînd îi urmează și cea spirituală.

Actori tineri sau bătrîni, cultivați sportul! Actrițe începătoare sau consacrate, păstrați-vă tinerețea și frumusețea prin exerciții cotidiene de gimnastică, ascensiuni pe stîncile și potecile munților, jocuri în aer liber, dans, înot și întreceri la fugă! Și dacă se poate, călăria, vîslitul și tot ce ne ferește corpul de rugină. Sîngele bate mai viu în artere, inima se obișnuiește cu ritmul circulației, nu mai încearcă palpitații.

„Minte sănătoasă într-un corp sănătos". Poezia, estetica, dinamismul, solidaritatea, ascuțimea spiritului, spiritul de inițiativă, toate acestea le cîștigăm prin practica îndelungată a gimnasticii.

Sîntem plini de bucurie și de mîndrie să vedem cu cîtă dragoste, cu cîtă pasiune și cu cît succes tineretul nostru s-a avîntat și se avîntă în această mare fremătătoare, cu talazuri veșnic în acțiune, care e sportul!

Fie ca aceste cuvinte ale unui vechi admirator și iubitor al exercițiului fizic să fie un îndemn pentru toți de a participa la măreața sărbătoare a tinereții sportive — SPARTACHIADA REPUBLICANĂ, o chemare ca tot mai mulți oameni să pășească plini de entuziasm pe porțile larg deschise ale stadioanelor!

O imagine din Țara Oașului...

Sportul are mulți prieteni și în comunele și satele Țării Oașului. Spartachiada de iarnă s-a bucurat de o largă popularitate și în această parte a țării. Numărul participanților la marea competiție a iernii se ridică în raionul Oaș la aproape 15 000.

In fotografie, un concurs de cros, din cadrul Spartachiadei de iarnă a tineretului, la care s-au întrecut reprezentanții celor patru asociații sportive din Negrești. **Foto: M. Spiridon**

